

տուծոյ՝ սկսեալ ի մարգարէից, առաքելոց, հայրապետաց, թագաւորաց, մարտիրոսաց եւ ամենայն մաքուր անձանց, զի ոչ ոք ի նոցանէ եղեւ ընդունակ փառաց կամ պատուոյ, այլ բա- 125
զում նեղութեանց, չարչարանաց, զգուանաց եւ ազգի ազգի տանջանաց. բայց նոքա անմեղք էին եւ բազում բարեաց արժանի. միայն վասն անուանն Քրիստոսի կրէին. իսկ ես արժանի այսմ եւ առաւել քան զայս. քանզի զՏէրն իմ 130
բարկացուցի չար եւ զազիր զործովք իմովք եւ մեղօք զանազան եւ ազտեղի դիզեցի, բար-
դեցի զմեզս ի վերայ մեզաց. եւ յանցանք իմ հեռացուցին զիս ի շնորհացն Աստուծոյ եւ ամենայն խնամոցն, որոց արժանիս եմ. 135
վա՛յ ինձ :

ՄԱՆ ՏԱՐԱԺԱՄ Ի ԼՈՎ.

Եւ ի թիւին ՌՀԲ (1623) եղեւ մեծ եւ սաս-
տիկ մահ աշխարհս Լէհաց եւս առաւել Լով
քաղաք: Յորմէ փախան ամենեքեան այլ եւ
այլ տեղիս, ի քաղաքս, գիւղս եւ այլն: Իսկ
այլք եկին տնով Չամոսցա, զորս ոմանց եւ ես 5
ընկալայ ի տունս իմ. ընդ որս կացաք սիրով
մինչեւ զնալոյ ժամն: Չոր տեսեալ զիս ապա-
չաւէին, թէ Դու տեղացի գորով եւ ուխտա-
ւոր, այսչափ սուրբ տեղիս տեսեալ, այժմ այլք
դքո առաջքն են առել. մեք երթամք խօսիմք 10
աղայից եւ զքեզ առ մեզ բերցուք. դու մեզ
լայեիրս ես եւ ոչ դոցա: Որպէս եւ արարին իսկ:

123 ի չի^f: — 132 բարթեցի: — 133 անցանք:

1 ի թվ.: — 3 ամէնէքեան: